

Сегідилья

Поль Марі Верлен

Смаглявко непочата,
Палка над всі дівчата!
Дарма часу не гай,
На софку цю лягай,
Коли вже роздяглася.

Щоб я руками вперся
В твої розкішні перса,
До голої напів
Губами прикипів,
Конаючи з заласся!

Не будь занадто скромна,
Сьогодні ніч скоромна:
Будь владна, вредна, зла,
Дарма, аби була
Весела й безсоромна.

Щоб це жадане тіло
При місяці мигтіло
Од злота золотіш...
Потіш мене, потіш,
Хай серцем я відтану!

Плоть юна, переможна,
Тобі усе, все можна,
Твій пал, як жар, пече...
Іще, іще, іще
Давай, моя гітано!

То яросна, то томна,
То ніби непритомна,
Кусай мене, і рви,
І ляжками дави,
У пестошах невтомна!

Переклад М. Лукаша